

SLOVENSKI NAROD.

Enhaja vsak dan dvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodni drémež.

V Mariboru, majnika meseca.

Z zanimanjem in zadovoljnostjo čitamo v raznih časnikih dan za dnevom poročila o živahnem in zavednem gibanju bratskega nam naroda češkega. Danes skliče to, jutri ono društvo občni zbor, da izrazi svoje mnenje o važnih dogodkih, ki se tičejo naroda češkega, da kritikuje delovanje svojih zastopnikov in postopanje vlade. Z veseljem pozdravljamo tudi poročila o neumornem delovanju narodnih društev koroških Slovencev, tudi na Kranjskem ali Primorskem čuje se zdaj tega, zdaj onega društva javni glas o našem položaju, naših težnjah in potrebah in o važnih javnih dogodkih. Samo pri nas na Štajerskem ni duba ne sluha o čem podobnem in vender je pri nas v tem oziru še toliko ledine, katero bi trebalo skrbno preorati.

Kako slabo je še pri nas z občinskimi zastopi, osobito na severozapadni strani slovenskega Štajerja. Večina teh zastopov je še v nemškutarskih rokah in tudi tam, kjer imajo narodnjaki krmilo v rokah, uraduje se z malimi izjemami vse nemški, čemur se sicer ni posebno čuditi, ako se pomisli, da pri nas tudi nekateri slovenski okrajni zastopi jedino le nemški uradujejo. A to se godi zgolj iz mlačnosti in malomarnosti. Naš kmet je skrajno konservativen; on navadno misli, ako je do sedaj veljalo tako, bode še tudi zanaprej. In vender bi bili pri nas občinski zastopi najboljša podlaga narodni borbi. Kadar bodo občinski zastopi uradovali izključno slovenski, primorali bodo s tem tudi državne urade, da se poprimejo boljše slovenskega uradovanja. Ljudstvo samo zahtevalo bode z večjo odločnostjo slovenskega uradovanja pri sodiščih in drugih uradib, ako bode videlo, da uradujejo občine slovenski. Kako pa zamore ljudstvo zahtevati od državnih in deželnih uradov slovenskega uradovanja, dokler niti oni uradi, ki so v njegovi oblasti in od njegove volje odvisni, ne uradujejo slovenski? Občinski zastopi so velevažen faktor pri volitvah v okrajne zastope ter uplivaje posredno in neposredno tudi na ureditev našega šolstva. Letos vršile so se in se deloma še vršijo pri nas občinske volitve.

Koliko bi se pri tem za naš narodni napredek po javnih shodih bilo lahko storilo? A storilo se ni ničesar.

Mi težimo za zjedinjeno Slovenijo, a za uresčenje te ideje ne storimo ničesar. Predno bode se ta ideja uresničila, mora o nje potrebi uverjen biti sleherni zagorski slovenski kmet in kočlar, ta ideja mora prešiniti vso maso slovenskega naroda. Šele kadar bode ogromna večina slovenskih občin, kadar bode masa slovenskega naroda zahtevala uresničenje te ideje, smemo se nadejati, da se uresniči. Da, še do sedaj ta ideja v prostem narodu nikakor ni razširjena, to mora vsak rodoljub sicer z žalostjo ali odkritosrčno priznati. A kaj se stori za to, da bi ta ideja prodrila v vse sloje našega naroda? Ničesar.

Naši državni poslanci sede v Hohenwartovem klubu, a za nas ne dosežejo ničesar. Isto tako je delovanje naših deželnih poslancev brez pravega uspeha. V deželnem zboru so se naši poslanci že posvetovali o tem, ali bi ne kazalo zapustiti deželne zbornice. Premagala je pri tem neodločnost in tudi ni bilo drugače pričakovati. Naše ljudstvo še za pasiven odpor ni dovolj pripravljeno in zavedno, in bati bi se bilo celo, da ostanejo poslanci na cedilu, ako bi nastopili pasivno politiko. Ko bi se pa masa našega naroda boljše zavedala svojih političnih pravic, potem bi tudi naši poslanci lahko nastopili z večjo odločnostjo in njihovo delovanje bilo bi uspešneje.

Tu bi trebalo, da se narodu neprestano govori o zjedinjeni Sloveniji, da se mu razjašnjuje koristi in dobre strani te ideje, da se narod poučuje o svojih pravicah ter o sredstvih, s katerimi jih je moči doseči, da se mu odkrivajo krivice, ki se mu godijo. Shod moral bi se vršiti za shodom, in če bi jih vlada tudi prepovedala, imele bi tudi te prepovedi to dobro, da bi se narod na te, njega se tičeče zadeve opozoril in da bi začel sam o njih premišljevat. To bi bila naloga političnih društev, to sveta naloga naših poslancev, da sklicujejo ljudske shode, da vzdržujejo politično življenje v neprestanem tiru, da je ne pustijo zadremati. Kakor so Mladočehi češki narod vzplamtali za češko državno

pravo, tako bi se moral navdušiti slovenski narod za zjedinjeno Slovenijo.

V Mariboru se je ustanovilo pred nekaterimi leti politično „Slovensko društvo“. Ali še to društvo sploh životari ali ne, je težko povedati. Ko smo se jedenkrat spomnili na to društvo, a o njegovem delovanju nismo mogli ničesar zvedeti, šli smo na mestno pokopališče v Mariboru gledat, ali ne najdemo morda tam nagrobnega spomenika temu društvu. Zaman smo ga iskali. Morda pa voditelji tega društva, tako smo si mislili, iz tehtnih razlogov nalašč niso postavili prerano zaspalemu pokojniku spomenika, da bi pozneje širši svet ne zvedel, da je kedaj v Mariboru obstajalo politično „Slovensko društvo“.

Da bi naši poslanci, kakor se to godi v drugih deželah, sklicevali svoje volilce k shodom, jim poročali o svojem delovanju, je poučevali o njihovih pravicah, je povpraševali za njih mnenje in želje, to pri nas ni posebno v šegi in večina naših poslancev bila bi gotovo razžaljena, ako bi se od njih pričakovalo ali celo javno zahtevalo, da vsaj vsako leto jedenkrat zbero okrog sebe svoje volilce.

A tudi druga nepolitična društva ne storijo svoje dolžnosti v polni meri. Na deželi se snujejo bralna društva, ki pa navadno le prekmalu zaspijo, ker nimajo sposobnega vodstva. Bodisi duhovniki, bodisi posvetniki se za ta društva, ki bi znala postati jako važen faktor za omiko in probujenje našega naroda, veliko premalo brigajo. Koliko dragega časa in denarja se mnogokrat po nedeljah in praznikih potratiti po gostilnah! Tu bi bila najlepša prilika, da se rodoljubi po mestih in trgih zbero ter napravljajo izlete na veselice, katere bi prirejela ta bralna društva s pomočjo izletnikov. Pri tem bi naši meščani svojo nedeljsko zabavo, vsopodbujali bi pač s svojo navzočnostjo tudi priprosto ljudstvo, osobito, ako je par pevcev v družbi in ako kateri izmed gospodov spregovori par navduševelnih besed. Čitalnice po mestih in trgih z malimi izjemami dremljejo. Ako se ne motimo, čitali smo nekaj nekje, da se je v Mariboru ustanovila tudi podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. A o tej podružnici zdaj tudi v Mariboru nikdo ne ve, ali še

LISTEK.

Nekaj od Adrije.

(Berilo g. Iga Kaša v slovenskem klubu na Dunaji dne 14. maja 1892.)

(Dalje.)

Primem se je in — v trenutku sem pri krmilu, katero je neki mornar ravnal po malem kazalcu, ki se je dal z jednim prstom vrtéti po mali urici... Kako se je to godilo, ne vem povedati; čutil sem se samo, da so ljudje poznavali moje misli...

Na zadnjem oddelku ladije bila je velika, okrogla otlina, po kateri je zrak s toliko silo puhal, da je vsak puh (ali dih) pogual našo ladijo na 6 do 100 metrov kakor blisk dalje. Zvedel sem kasneje, da se ta vožnja pospešuje še s tem, da postaja pred brodom vedno zraka proto mesto, v katero „horror vacui“ poganja ladijo — in jo tako sili naprej.

Čudé se stojim pri kraji, kar mi neki stari mornar prinese klobuk ter mi reče: Plučnice so ga izbacile. Saj to ni nič novega pri nas; včasih padajo odrasli ljudje vanje in nedavno zagazila je vanj cela družba, ko se je na malem balonu hotela pre-

peljati pred brodom. Prišli so doli na svetlo, a nekoliko so bili povaljani — drugega se jim ni pripetilo nič.

Reče, prime se nategnjene vrvi in — pogrezne se kakor vrab v pekel v ladijino osredje.

„Kaj še bodem doživel!“ vzdahnem pri sebi — „in kedaj neki pridem v Dubrovnik? Za vraba, zakasniti se ne smem!“ —

In ravno hočem stopiti h glavarju, kar zadoni okolu naše ladje silni glas: „Ba-ba! coena!“

Prestrašen gledam, odkod ta strašanski govor, in brzo zapazim neko malo kolesce z dvojno kožico, ki trči po tanjki žici okolo površja: in iz te male stvarice zvoné oni grozni glasovi kakor trobenta sodnega dne!

In že prileti moj poročnik kakor na perotih. Vesel ga pozdravim — rešitelja svojega. Sedeva na čedno klop na strani — zdaj pritisne prst na neko žebljevo glavico sredi klopí, in takoj sva sredi steklene sobane, kjer drugi že sedijo pri steklenih mizab.

Ta sobana mi je bila strašna. Zdelo se mi je, da plavamo celó po vodi, — in potipavam se, ako še nisem moker. Čiste kakor kristal so stene, in vidi se daleko v morje. Ako pritisnem prst na svetlo steno, planejo cele jate gladnih rib nanj. —

Bal sem se, da mi kateri prijazni morskí volk ali brkasti vodni vrab požre izpred nosa kosove mesa, po katerem sem že kar hlepenól. — Ali mesenih kosov nisem prejel, jih niti nisem videl. Obedovali smo po najnovejšem ceniku.

Najprvo prinesejo juho — v oblicih malih Liebigovih ekstraktnih kocek. Z zlatimi kleščicami vzame vsak malo kocko (v veljavi cele tase vrolo juhe!) in jo posadí na zlat listič, ki mu služi namesto krožnika, in z manjšimi zlatimi kleščicami vodi se v usta, kjer se stopí kakor sneg in juha je — bila užita.

Pričakujem mesa. Nad mizo bila je na vsaki strani velika plošča, kjer se je prikazalo vsakokrat imé one jedí, ki je prišla na mizo, in katero so drugi pozdravljali z veselim vzdihom — Ah! to bo dobro! — in kar z jezikom so ploskali, česar celó umeti nisem mogel. Kajti naših jedí celó nisem videl. Mali bobi so bili, same izlužene, zgoščene tvarine, ki so se na jeziku raztalile in primerno popustile okus one jedí, katero so imele značiti. Vsak bob bila je porcija. Neke so dišale kakor ribja mejonéza, druge kakor govedina s kislimi krastavi, druge kakor pečena teletina, v maslu vareni brancini itd.; ali joj meni! moj želodec kar nič ni bil zadovoljen teh malih koščekov.

živi ali ne. In ako se morda res motimo, da bi se tukaj bila ustanovila taka podružnica, ali ni sramota za narodnjake v Mariboru in okolici, da še nimajo take podružnice, ko obstaja vendar mnogo enakih podružnic že po malih zagorskih vaseh? Kako blagodejno bi uplivala večkratna zborovanja, večkratne zabave teh društev! Že ta zborovanja, te zabave same po sebi, ne glede na njih program, bi mnogo koristile. Shajali bi se pri tej priliki narodni elementi in že v mejsebojnih razgovorih bi se poučevali o težnjah in britkosti naše domovine, začeli bi se zanimati za narodno stvar, navdušili bi se za njo in vedno pogumnejše bi se potezali zanjo. Od takega shajanja je prav tam obstanek naše narodnosti odvisen, kjer smo v manjšini, ker se sicer z vsakdanjim občevanjem z našimi nasprotniki nalezemo tudi njih mišljenja in tako potopimo s časom v morju tujinstva. V dno srca zaboli rodoljuba, ako, opazujoč naše narodno življenje, vidi, kaka mlačnost in bojzljivost je povsod zavladala po malomarnosti naših društev. Ta bojzljivost sega tako daleč, da si možje, ki hočejo tudi biti imenovani mej narodnjaki, štejejo v junaški čin in neizmerno zaslugo za narod, če so člani kakega narodnega nepolitičnega društva, ali ako beró včasih kak slovenski list, seveda vse to čisto na tajnem. Ako pa gre za to, da bi kdo prevzel kak posel v kakem narodnem društvu ali da bi sodeloval pri kakih zabavi, tu se smete obrniti samo na najpogumnejša in še ti bodo rekli: Jaz že prevzamem govor, jaz bodem že pel, pa samo, če mi jamčite, da me nikdo ne bo slišal, da tega sploh nikdo ne bo zvedel. Da, še več. Niti svojim najintimnejšim prijateljem se naši tako zvani narodni krogi ne upajo iti nasproti, ne rečem javno in slovesno, ampak celo ne v oblikah vsakdanjega prijateljskega občevanja. Tako se pri nas vedó mladi možje, ki so še komaj zapustili vseh učiliško dijaško življenje, kjer so slišali in deloma sami govorili toliko ognjevitih govorov o ljubezni do domovine in o borbi za narodne pravice, tako se pri nas ne vedo samo javni služabniki, ampak tudi zasebniki.

In ako vprašamo katerega izmed naših gospodov, zakaj ne storijo ničesar za narodnost, odgovore vam: „Mi storimo mnogo ali vse na tihem, nočemo delati nepotrebne hrupa.“ Žalibog godi se to tako tiho, da niti ti gospodje sami ne morejo ničesar o svojem narodnem delovanju povedati. Ali mislite, gospoda, da bodete s tem potajevanjem kaj dosegli, da bodete si s tem pri nasprotnikih pridobili spoštovanja in ugleda, če bežite v svoja skrivališča pred vsako nasprotno sapico, ki še mnogokrat samo v vaši bojzljivi domišljiji piše. Gotovo ne! Tu treba neustrašnega in vstrajnega delovanja. Neki odlični slovenski gospod v Mariboru se je izrazil, da v Mariboru „diabolus teutonicus“ spi. Res spi v Mariboru „diabolus teutonicus“, ali on spi le radi tega, ker nima posla, ker je že vse opravil.

O delovanju političnega društva „Edinosti“ v letu 1891/92.

(Poročilo tajnika gospod M. Cotiča na občnem zboru v Trstu dne 29. maja 1892.)

(Konec.)

Mesec januarij prinesel je veliko nevarnost našim vinorodnim deželam: državna zbornica je vspre-

Ko pride sadje, si mislim, se bom že napolnil ubogega trpina. Ali smotil sem se. — Prinesejo spet kocke zgoščenega soka hrušek, smokev, črešenj, melon in grozdja, ali nič za mojega škripovca. — „Se-li dobi tu vina?“ prašam nevoljno.

„Da, da — prosim, poslužite se!“

„Kaj? to je pijača!“ viknem.

„Da! Poslužite se. Evo Vam črnine, tu imate pivo, tu malaga — tu mórsko vino iz dežele cingarsko-slovanskih goric okolo Blatnega jezera!“ — Ali bile so same kroglice otrplega vinskega soka. Moje mórsko vino — nekdanj moj ljubljenec — tukaj ga vidim v obliki nesrečne kroglice! Studi mi se — Oj ti nesrečno — če bi le vedel, katero stoletje naj zarotim? —

In zabava! Nekateri so govorili latinski, pa množina so se pomenkovali v bedastem svetovnem jeziku, ki ima samó tri samoglasnike, *a*, *i*, in *o* in nekoliko glavnih soglasnikov *b*, *g*, *l*, *n* in *s* — strašansko otročje se je glasilo!

Po latinskih govorih čul sem, da snuje romanska samovlast novi polk zračnih topničarjev, da si brani naselbine na Veneri; da so v Germaniji izmislili na vsem tihem morilna zrcala, s katerimi solnčne žarke ali tudi mesečino in električno svet-

jela trgovinsko pogodbo z Italijo, v koji je tudi poznana klavzula, glasom katere mora Avstrija znižati uvozno carino na italijanska vina od 20 gld. na 3 gld. 20 kr., kakor hitro zniža Italija uvozno carino za naše vino. V tem pa tiči velika nevarnost. kajti mi ne bomo nikdar izvažali svojih vin v Italijo, ker imajo tam toliko domačih vin, da jih branijo celo po vodnjakih in se dogaja celo, da puščajo — v pomankaju posode — jeden del grozdja na trti. Tako vsaj mi je zatrdil mož, ki je prepotoval vso Italijo in se je prepričal na svoje oči o stvari. Ako pa je tako, zgodilo se bode narobe, Italija bode preplavila s svojim vinom naše pokrajine, kakor hitro se zniža uvozna carina. In to bi bil smrtni udarec našim vinorodnim deželam: posušil se glavni in jedini vir dohodkov ubogemu ljudstvu našemu. Ker je torej to vprašanje vitalno za našo Primorsko, osobito pa Istro, bavilo se je predsedništvo našega društva prav intenzivno tudi s to zadevo ter je po njega inicijativi mnogo občin odposlalo peticije proti trgovinski pogodbi z Italijo, odnosno gori omenjeni vinski klavzuli. Žal, da brezuspešno. In tako nam ne kaže drugače, nego oklepniti se nade — po mojem prepričanju pa prazne nade —, da se Italija ne posluži velike ugodnosti, zagotovljene jej v omenjeni trgovinski pogodbi. Konstatovati mi je tu, da so za predlog manjšine, to je, da se prično nova pogajanja z Italijo — glasovali vsi trije poslanci-kandidati našega društva: Ivan Nabergoj, dr. Matko Laginja in Vekoslav Spinčič.

Dne 15. februarja t. l. smo izgubili primorski Slovenci odličnega rojaka, nekdanjega prvoboritelja, soustanovitelja našega političnega društva, bivšega urednika listu „Edinost“ ter slavnega pesnika Frana Cegnarja. Pri pogrebu — na pokopališču sv. Ane slavil je predsednik našemu društvu primernimi besedami slavnega pokojnika. In nas vseh je dolžnost, da se tu spominjamo uzornega našega Frana ter da vsklikujemo: Slava Cegnarjevemu spominu.

Iz meseca aprila t. l. nam je zabeležiti dogodek, ki je posledica gori omenjeni dopolnilni volitvi v Istri dne 30. oktobra 1891; dogodek, ki je presenetil in neprijetno iznenadil ne le nas Slovence in Hrvate, ampak vse kroge, kojim je do konstitucijelnih načel, s kojimi je v tesni zvezi imuniteta poslancev. Zato je ta afera vzbudila senzacijo na vseh straneh. Ker pa ministerstvo še ni odgovorilo na tozadevne interpelacije in ker se v kratkem izreče tudi državno sodišče v tej zadevi, ne kaže danes obširneje govoriti o tem! Slavni zbor je gotovo že pogodil, da mi je tu na misel odpust poslanca in profesorja Spinčiča iz državne službe. Le to mi je naglašati, da je odbor „Edinosti“ — z ozirom na to, da je gosp. prof. Spinčič kandidat našega društva, in ker je bil odbor uveren, da pri možu, kakoršen je Spinčič, niti ni mogoče, da bi deloval v protidinastiškem zmišlju — dne 1. maja sklenil izreči posl. in prof. Spinčiču zaupanje in svojo zahvalo na njega delovanju kot državni poslanec, posebno pa za to, da se je gosp. poslanec strogo držal sklepov lanskega občnega zbora društva „Edinost“. Zaupnica se je prijavila v listu „Edinost“.

Uprav te dni vrše se v državnem zboru posvetovanja o reguliranju valute. Ker pa po razsodbi mož strokovnjakov ne bode koristno nameravano vredenje valute, odposlalo je predsedništvo našega društva brzojavko na veliki shod, vršivši se nedavno temu na Dunaji, kojemu shodu je bil namen, protestovati proti vravnavi valute.

Tako vidite, gospoda slavna, da nam je biti težak boj na vse strani: za gospodarske koristi, politiška in narodna prava ter tudi narodno čast. In uprav dogodki poslednjega društvenega leta pričajo nam — žal — da še ni konca boju; ampak daleč je še tako, da izvestno obnemoremo, ako se ne oborožimo žarkim rodoljubjem, ter politiško zna-

ljavo kakor bombe in granate mečejo na sovražnika, da ga na sto milj pobijó. Neki drugi govorili so o oni veliki zračni bitki, v kateri so pred dvajset leti pobili Germani zadnjikrat okolo vrhov belega Montblanca zapadne Romane. — Tretji naznanja o stanju delnic za osušitev Merkurjevo — same stvari, ki se me toliko tičejo, kakor da bi ležal v grobu in bi mi kdo rekel: Na — prižgi si smodko! —

In pri tem donesejo — črno kavo — v nežnih kockah. Želel sem pušiti smodko, ali na strah zapazim, da nimam nikake pri sebi. Namignem natakarku — kamarijer — smo mu nekdanj rekali —. On se pokloni: „Že vem!“ in prinese mi srebrno lulico. Hvala Bogu, vendar nekaj evropskega! prečem, primem lulo in zahtevam dubana in ognja.

„Prosim, samó potegnite!“ reče mi strežaj.

Potegnem sapo, — zamolklo počí nekaj v luli, in — usta so mi polna duhanovega dima, — in nakrat se me poloti nezavest in omedlevica, kakor da sem izpušil temno viržinko do kraja. Moj poročnik mi ponudi kroglico šampanjca. Hvaležen jo pogoltnem in dobro sem čutil, ko je počil čepič v želodcu — in nakrat se mi pokadi bodéča ogljena kislina prijetno po nosu.

(Dalje prih.)

čajnostjo in odločnostjo. Ne puščajmo iz vida svojega plemenitega, velikega cilja. In ta cilj je: vreničenje narodnih naših idealov pod okriljem slavne dinastije habsburške.

Tudi prihodnjega odbora čaka veletežka naloga. Ne hotel bi sicer prejedikovati njega sklepom, vendar si usojam naglašati glavne točke — seveda po mojem mnenju — programa bližnje bodočnosti. To pa storim zato, da se vsi društveniki zavedo velikih dolžnosti, ki teže na našem društvu ter da tudi oni podpirajo odbor in njega delovanje. Pozornost našo treba obrniti v prvi vrsti žalostnim gospodarskim odnošajem po okolici ter nadaljevati že lani zapričeta posvetovanja, kako bi se dalo zboljšati gospodarstvo po okolici in po takem materialno blagostanje; podpirati slovenske stariše Tržaške v njih naporih za priboritev slovenskih šol v mestu našem — katera zadeva je baš sedaj na dnevnem redu, — organizovati mnogobrojni naš element v mestu ter intenzivneje delovati za politiško vzgojo naših ljudi po okolici in v mestu. V prvi vrsti bi pa opozoril častite družabnike, da bomo imeli najbrže v mesecu decembru volitve v deželni zbor, odnosno mestni svet Tržaški.

Izrekajoč nado, da se bode prihodnji odbor neprestano zavedal svojih dolžnosti ter da bode izvrševal rodoljubno nalogo svojo vestno in neumorno, ne plašeč se neprilik na desni ali na levi, sklepam to svoje poročilo.

Na poziv predsednika, je-li ima kdo kaj pripomniti k temu poročilu, oglašil se za besedo gospod Drag. Martelanec, obžalovaje, da se poročilo ne spominja umrlega člana in bivšega odbornika Aud. Martelanca iz Barkovelj.

Tajnik obžaluje ta nedostatek, obečajoč, da popolni poročilo svoje v tem pogledu.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. junija.

Valutni odsek.

Včeraj nadaljevala se je generalna debata o valutnih predlogah. Posl. dr. Menger naglašal je, da je glavna naloga regulaciji zagotoviti stabilnost naše veljave. Razmere za to so dandanes ugodnejše, kakor so bile kdaj poprej. Relacija so mu vidi nedostatna. Važno je, kako bode vlada pokrila troške. Davkov ni smeti povišati, saj bo imela vlada že pri prekovanju starih denarjev v nove 25 milijonov gld. dobička. Govornik želi, da bi vlada to reč energično dognala, ker bode dobiček v kratkem večji, kakor troški. — Poslanec Steinwender ugovarjal je znanemu predlogu Plenerja; ta hoče nekako jamstvo zato, da se bo v kratkem začelo plačevanje v gotovini, prav za prav pa bi se s tem ustvaril prejudic. Govornik želi, da se podržavi južna železnica in pravi, da je razdelitev troškov v razmerji 70 : 30 vsprejeti le, če bi Ogerska to kompenzovala. Posl. Gross ugovarjal je Steinwenderju, posl. Suess pa je naglašal razne veletežke okoliščine, katere je rešiti. Finančni minister je ugovarjal, a nič kaj srečno. — Generalna debata je s tem dognana in odsek začel bode v prihodnji seji podrobno razpravo.

Shod maloruskih radikalcev.

V sredo sešli so se zaupni možje radikalne maloruske stranke v Stanislavu, a zborovali so le malo časa, kajti vladni zastopnik posegel je takoj pri razpravi prve točke vmes in shod — razpustil. Kočljiva ta točka tikala se je namreč agresivnega postopanja Poljakov proti Malorusom, in vladnega sodelovanja pri tem poslu.

Katoliški shod v Lincu.

Od 8. do 11. avgusta t. l. vršil se bode v Lincu tretji splošni katoliški shod, na katerega so vabljeni katoliki vseh narodov. Udeležba utegne biti velika. Kot poročevalci so se oglašili državni poslanci: princ Karol Schwarzenberg, princ Alojzij Liechtenstein, grof Sylva-Tarouca, baron Dipauli, baron Morsey, vitez Kozlowsky, dr. Kathrein, dr. Fuchs, dr. Chotkowski, Fran Povše, potem pa še mnogi drugi posvetnjaki in duhovniki iz raznih krajev, mej njimi tudi Sarajevski kanonik dr. Anton Jeglič. Shoda udeležili se bodo tudi nekateri inozemski cerkveni dostojanstveniki.

Slovanska liturgija v Dalmaciji.

Zaderski nadškof Rajčević peljal se je bil v Rim, da izposluje baje nekatere koncesije glede rabe glagolice v katoliški cerkvi, govorilo se je celo, da je mislil izposlovati slovansko liturgijo za vso Dalmacijo. Italijanski listi javljajo, da se je ta poskus nadškofa Rajčevića izjalovil, ker je Vatikan opomnil katoliško duhovščino, naj se tesno drži italijanskega jezika in italijanske narodnosti. V kratkem dobili bodo baje škoje dalmatinski in primorski o tej stvari natančne informacije. — V koliko je to poročilo istinito, ne vemo povedati, spominjamo se pa, da je neki duhovnik-glagolaš rekel škofu Nakiću: Od glagolice do cirilice ni nič dalje, kakor do latinice.

Adresa glavnega mesta Zagreba.

Občinski svet Zagrebški ukrenil je bil, da pošlje k jubilejskim slavnostim v Budimpešto posebno deputacijo, da se pokloni kralju in cesarju, a le pod pogojem, da vodi to deputacijo pred kralja

ban hrvatski, ne pa ogerski minister. Ker se je to odreklo, ni občinski svet poslal nikakršne deputacije, nego pōtem posebne adrese izrazil imenom vsega mesta neomahljivo svojo udanost in lojalnost za kralja in vladajočo dinastijo. Adresa je krasno izdelana. Risarska dela naredil je umetnik gospod Avgust Posilović.

Vnanje države.

Nancy in Kiel.

Ruski car in nemški cesar sta se zopet razšla. Občevala sta le hladno in celo v napitnicah pokazala, da je ta obisk le formaliteta, kateri se ni bilo moči ogniti. Car in cesar nista si napivala kot „prijatelja“ ali „zaveznika“, kakor je navada o takšnih prilikah, jeden kakor drugi sta le napila „Nj. Velečastvu“. To karakterizuje situacijo zadostno. Ali da se Francija dejansko prepriča, da je bil ruskega carja poset v Kielu samo in jedino formaliteta in drugega nič, prav zato prišel je na slavnost v Nancy veliki knez Konstatin in tako s svojo navzočnostjo dokumentoval znova, da je razmerje mej Rusijo in Francijo ostalo tisto, kakor je bilo doslej, da valed sestanka v Kielu še ne bodo odpravljena nasprotstva mej Rusijo in Nemčijo, ker teh sploh odpraviti ni mogoče.

Harrison in Blaine.

Zjedinjenih držav ameriških državni tajnik za vnanje reči, Blaine, se je odpovedal in se oglašil kot kandidat za predsedništvo. Nasprotstva mej Blaineom in sedanjim predsednikom Harrisonom niso samo stvarna, ampak tudi osebna, in zato bode volilska borba gotovo jako srdita. Razen malo popularnega Harrisona kandidujeta še Blaine in zasnovatelj ameriškega carinskega zakona Mac Kinly, dočim se je drugi republičanski kandidat odpovedal v korist Blaineu. Kakšen bode končni rezultat volitev, se sedaj še ne da povedati. Volitev se vrši te dni.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Poljedelski minister imenoval je pri dež. vladi v Ljubljani službujočega okr. glavarja gosp. Ferdinanda marki Gozani-ja namestnikom referenta dež. komisije za agrarne operacije. — Provizorni glavni učitelj na učiteljski v Kopru g. Anton Črnivec imenovan je definitivnim učiteljem. — Gosp. Andrej Karlin promoviran je bil v soboto v Rimu doktorjem prava. — Umrla je dné 6. t. m. v Rojanu pri Trstu vrla domorodkinja gospa Marija Ferluga roj. Pertot. — Včeraj umrla je v Ljubljani g. Hedwiga Eisl, soproga ces. svetnika dr. Eisla.

— (C. kr. kmetijske družbe kranjske občni zbor,) ki je bil danes zjutraj ob 9. uri v veliki dvorani mestne hiše v Ljubljani, bil je jako dobro obiskan. Nad 130 članov zbralo se je iz vseh krajev, kar je najlepši dokaz za to, kako živo je zanimanje društvenikov in kako lepo se je razvila naša kmetijska družba v zadnjih letih. Leta 1891. pristopilo je družbi 636 novih pravih udov, tako da je imela koncem minulega leta 15 častnih, 9 dopisujočih in 2086 pravih udov. Poslednji se razdelijo na 45 podružnic s 1962 udi, 106 udov pa je bilo izven podružnic. Predsednikom je bil zopet voljen dosednji predsednik ces. svetnik gosp. Ivan Murnik s 109 glasovi. (Oddanih je bilo 120 glasov.) V odbor pa so bili voljeni: g. baron Henrik Lazarini s 112 glasovi, g. Artur Folakovsky s 112 glasovi, g. Fran Povše s 101 glasom in g. Vinko Ogorelec s 83 glasovi. Podružnice, katerih število se množi od leta do leta, so prijavile okolu 30 predlogov in nasvetov, o katerih so bile deloma živahne debate. Zborovanje trajalo je do 1/2. ure popoldne. Obširno poročilo prijavitelji.

— (Okrajna konferencija učiteljsstva slovenskih in slovensko-nemških ljudskih šol Ljubljanskih) bode dné 30. junija t. l. ob 8. uri dopoldne v mestni dvorani Ljubljanski. Dnevni red: 1. Določitev predsednikovega namestnika in volitev dveh zapisnikarjev. 2. Opazke gospoda c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Frana Levca o nadzorovanih šolah. 3. „Domoznanstvo in ljudski šoli s posebnim ozirom na razumevanje zemljevidov“. — Predavanje gospoda c. kr. glavnega učitelja prof. Fr. Orožna. 4. „Risanje v ljudski šoli.“ — Predavanje gospoda mestnega učitelja Antona Razingarja. 5. Izbor učnih knjig in beril za šolsko leto 1892/93. 6. Poročilo knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice. 7. Nasvėti o nakupu novih knjig za okrajno učiteljsko knjižnico. — Dotične nasvėti je najkasneje do 25. junija t. l. pismeno naznaniti knjižničnega odbora načelniku gospodu mestnemu učitelju Fr. Kokalju.

8. Volitev treh članov knjižničnega odbora za leto 1892/93. 9. Volitev stalnega odbora za l. 1892/93. 10. Samostalni predlogi, katere je najpozneje do 25. junija t. l. pismeno zglašiti pri stalnem odboru. (Op. ured.: To naznanilo smo priobčili že v predvčerajšnji številki, toda z nekaterimi pomotami, katere je zakrivil običajni poprazniški tiskarski „škrat“.)

— (Lokalna železnica Ljubljana-Kamnik.) Dne 20. t. m. bode na Dunaji prvi redni občni zbor družbe za lokalno železnico Ljubljana-Kamnik, ki je začela redno voziti dne 1. marcija lanskega leta. V preteklih 16 mesecih vozilo se je 80.950 oseb po železnici in je prevažala 213.880 m stotov tovarnega blaga. Kosmatega dohodka je bilo 57.092 gl. 49 kr., čistega dohodka pa je bilo 28.477 gl. 68 kr., ki se bode vporabil za odkup 5% obrestnega kupona prioriteta delniške glavnice 566.700 gl. Ostanek 4902 gl. 96 kr. pride v rezervni zaklad.

— (Občinske volitve.) V občini Hrenoviški v političnem okraji Postojnskem voljen je bivši župan g. Hinko Kavčič z Razdrtega znova županom, svetovalci pa so: Filip Kavčič z Razdrtega, Jožef Jurca iz Bukovja, Matevž Milharčič iz Hruševja, Franc Milavc iz Studenca, Jernej Počkaj iz Ubelskega, Janez Slejko iz Predjame, Anton Škrjanec iz Hruševja in Jakob Turk iz Hrenovic. — V Uraščici v Kamniškem okraji voljen je bil županom Franc Ručigaj v Dobenu, svetovalcema pa Andrej Aleš in Janez Kreč, oba v Uraščici. — V Medvodah voljen je bil županom Franc Svovljšak s Svetja, svetovalci pa so Anton Kuralt z Zg. Senice, Janez Starè s Sp. Senice, Franc Drešar s Svetja in Jarnej Kavčič iz Medvod.

— (Toča.) Okolo Metlike padala je predvčerajšnjim zopet hudo toča. Po nekaterih mestih se je kar le vsipala. Zraven je bil hud māl dežja, ki je zopet dosti zemlje odplavil.

— (Živinozdravniška služba v Ljutomeru.) Piše se nam iz Ljutomera: Tu v Ljutomeru je izpraznjeno mesto živinozdravnika, in zaradi tega vsa Murska dolina od Radgone do Ljutomera nima zdaj zvedenca, ki bi pomogel pri boleznih raznih živalij. Kadar so kaka uradna opravila v tej stroki, mora sem prihajati celo živinozdravnik iz Radgone. Želeti bi bilo, da bi se kak slovenski živinozdravnik takoj tu nastanil; domač živinozdravnik imel bi obilo opravila. Konjereja je pri nas velikega pomena, tudi reja goveje živine se lepo razvija, torej zvedenca silno potrebujemo. Doda bi živinozdravnik, ki je pred onim mesecem umrl, imel je deželno subvencijo, katero more dobiti tudi novi živinozdravnik. Odlagati ni dolgo. Slovenca bo okraj z veseljem vsprejel.

— (Roparski napad.) V nedeljo popoldne prišel je čedno oblečen tujec k železniškemu pazniku Jarneju Bergležu, nastavljenemu blizu postaje Poličane na Spodnjem Štajerji. Ponudil mu je lep nož za 40 kr., a ko je Berglež segel v žep in hotel tujcu odšteti zahtevane novce, prijel ga je ta za vrat in, prete mu z odprtim nožem, mu otel siloma denarnico ter utekel v bližnji gozd.

— (Razpisane službe.) Razpisani sta mesti okrajnih sodnikov na Ptuj in v Sevnici.

— (Srčan mož.) Neki petletni dečko, Marij Jelen v Trstu, padel je v 18 metrov globok vodnjak. Utonil bi bil gotovo, da ni takoj za njim skočil delavec Alojzij Peceta in ga iz vodnjaka izvlekel živega in zdravega.

— (Poskušen samomor.) V Trstu hotel je mlad mož, Andrej Ščuka, v hipu duševne odsotnosti, skočiti v morje, a zapazil ga je še pravočasno neki redar in ga odpeljal v bolnico.

— (Mrtvo telo) utopljenca našli so ribiči pod Kontovelom blizu Trsta. Mrtveca ni bilo več spoznati, ker je bil že delj časa v vodi. Pri njem so našli listič z angleškim napisom, iz česar se da sklepati, da je bil ponesrečenec angleški mornar.

— (Isterski Lahoni) že sami ne vedo, s kakšnimi lažmi bi ljudstvo begali. Sedaj razširjajo mej prebivalci Koperskega okraja grozno in pretresujočo vest, da toži italijanska stranka državnega poslanca dr. Laginjo pred sodiščem zaradi njegovih govorov v državnem zboru. Smešna ta laž karakterizuje kaj dobro inteligencijo in sploh duševna svojstva isterskih irredentovcev.

— (Shod slovenskega dijaštva na Dunaji.) Ideja slovenske solidarnosti razvnela je tudi slovensko dijaštvo. Lani vršil se je v Pragi prvi splošni shod slovenskih dijakov in takrat se je določilo, da je prirediti drugi shod letos o bin-

koštih na Dunaji. Na ta shod so bili povabljeni dijaki češki, poljski, maloruski, hrvatski in slovenski, da odpošljejo svoje delegate. Vršil se je na binkoštno nedeljo na Dunaji v prostorih „Slovsanske besede“. Došli so odposlanci slovenskih dijakov iz vseh krajev, seveda tudi zastopniki slovenskih velikošolcev Dunajskih in Graških. Predsednikom bil je izvoljen Malorus Levicki. Zborovalce pozdravil je s presrečnimi besedami tudi državni poslanec dr. Kaizl v imenu mladočeskega kluba. Posamni odposlanci poročali so nato o delovanju dijaštva dotične narodnosti in vsestransko se je poudarjalo z zadoščenjem, da je delovanje in napredovanje zlasti v literarnem oziru izvrstno. — Na binkoštni ponedeljek določena seja pa se ni mogla vršiti, ker jo je — policija prepovedala.

— (Mejnarodna dirka v Zagrebu.) Klub biciklistov „Hrvatskega Sokola“ priredi dné 26. t. m. v Zagrebu prvo mejnarodno dirko.

— (Električna razsvetljava v Zagrebškem Maksimiru.) V torek zvečer bil je za petindvajsetletnico kronanja kralja ogerskega in hrvatskega krasni perivoj Maksimir prvokrat električno razsvetljen in sicer glavni drevored do kioska in pa novo postavljeni restavracijski paviljon. Tako bode bivanje v krasnem parku tudi v poznih večernih urah prav prijetno.

— (Senjsko semenišče — prazno.) V semenišči v Senju je bilo doslej 31 klerikov; sedaj ni nijednega več, ker so vsi izstopili prostovoljno, tako da so morali semenišče zapreti. Uzrok temu so bile zadnje volitve. V Senju kandidoval je na podlogi programa stranke prava dr. Erazmo Barčič; semeniški vodja, hud Madjaron, pa je agitiral za vladnega kandidata dr. Lobmayra, kateri je tudi zmagal. Kleriki priredili so vsled tega zoper semeniškega vodjo majhno demonstracijo, zaradi katere jim je škof dr. Posilović naložil kazen, namreč pripor v sobi in post. Kleriki pa so zmatrali izrečeno kazen za krivično in zato vsi vkupe ostavili semenišče ter se odpeljali v Reko, kjer so dr. Barčiču izročili posebno adresu, potem pa šli domov.

— (Izgredi na Reki.) V nedeljo nastala je na Reki mej Reškimi honvedi in mestnimi redarji prava pravcata bitka, katera je trajala dve uri. Prestrašeni meščani bežali so v hiše in na ladje. Honvedi napadli so prav brez razloga redarje in tako se je začela borba. Pobiti se bili honvedi; ranjenih je namreč bilo 14 teh junakov, a tudi nekateri redarji so nevarno poškodovani. Redar Perič dobil je 24 ran, redar Votava 18, a redarju Padovanu treba bode amputirati roko. Tudi neki Ljubljčan Jos. Dreksler je težko ranjen.

— (Afêra Vesteneck.) Pred porotnim sodiščem Solnograškim na dan 7. t. m. določena kazenska obravnava proti dr. Juliju vitezu Fr. n. z. Vestenecku se ni mogla vršiti, ker — zatopenca ni bilo blizu. Sodišče izpustilo je bilo namreč Vestenecka iz preiskovalnega zapora in sicer vsled upliva mogočnih sorodnikov Vesteneckovih, a zatopeni vitez, bivši okrajni glavar Litjski in kolovodja kranjskih nemškutarjev je zdaj — ušel!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. junija. Za vdove in sirote Pribramskih ponesrečencev odkazanih 10.000 gl., daroval cesar v svojem in v imeni cesarice.

Dunaj 9. junija. Češko narodno gledališče završilo sinoči s Smetane „Prodano nevesto“ vrsto predstav. Po končani predstavi ogovoril občinstvo ravnatelj Šubert najprej češki, potem nemški, zahvaljuje se za vzprejem in želeč, da bi postala umetnost vezilna moč mej narodi v radost presvetlega vladarja. Publika klicala navdušeno Slava in Hoch!

Dunaj 9. junija. Vsled deževja nastale v mnogih krajih velike povodnji. Dunav narašča vse bolj in bolj. Mnoge druge reke v Alpah preplovile že obrežja. Z mnogih strani se poroča o veliki škodi in o nesrečah.

Dunaj 9. junija. Italijanska vlada naročila v tovarni za puške v Steyru 80.000 komadov Mannlicherjevih pušek.

Přibram 9. junija. Nadvojvoda Ludovik Viktor poklonil za vdove in sirote ponesrečencev 1000 gl.

Pariz 9. junija. „Estafette“ javlja, da je veliki knez Konstantin pred odhodom iz Nancyja dobil brzojavno naročilo zagotoviti Carnota prijateljske naklonjenosti carja in

znova potrditi solidarnost rusko-francoskih interesov.

London 9. junija. Mejnarodni rudarski shod vsprejel resolucijo, da je dati delavcem pravico imenovati rudarske nadzornike, katere naj plačuje država.

Razne vesti.

* (Ruski slikar Vereščagin,) o katerem se je nedavno pisalo, da ga je popadel stekel pes, okreval je zopet. Te dni je prišel v Moskvo, kjer se misli stalno nastaniti in opustiti svoje nomadiško življenje. Prodal bode celo svoj slavnoznan Pariški atelier. V Moskvi pričel bode slikati Vereščagin več novih slik, katerim bode za predmet rusko-francoska vojna iz l. 1812. Večino svojih znanih slik iz rusko-turške vojne prodal je v inozemstvu za 160.000 rubljev.

* (Redilna moč zemlje.) Neki ameriški kmet prijavlja zanimivo statistiko o redilni moči zemlje glede na to, kaj se prideluje na njej. Da se jednega človeka redi z mesom, treba je okoli 10 hektarov zemlje. Če se na isti zemlji pridelata žito, zadošča za 42 ljudi, oves za 88, krompir, kuruza, riž za 176 ljudi. Te številke govore v prilog vegetarizmu.

* (Na biciklu okoli Sredozemskega morja.) Neki Hamburški biciklist hoče s svojim prijateljem podati se na biciklu na pot okoli sredozemskega morja in po zapadni Aziji. Odpeljala se bode iz Pariza preko Milana v Genovo od tam ob obali italijanski, francoski in španski do Gibraltara. Z ladjo prepeljeta se v Tanger na afriški obali in dalje ob vsej obali in preko Aleksandrije, Sueza, Jeruralema in Damaska v Aleppo. Vrniti se hočeta pogumna potovalca tudi na biciklu.

* (Svojo ženo razsekali.) V vasi Sereflije pri Bosanski Dubici umoril je kmet Mile Miljuš svojo ženo na grozovit način. Mnogokrat bil je mej njima prepir in tudi pretep. Ko sta se po noči zopet sprla, zgrabi Mile sekuro in začne ves besen mahati po ženi, da jo je popolnoma razsekal na kosce. Potem je šel do bližnje orožniške postaje ter se ovadil sam.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Zahvala.

Slavna „Posojilnica v Ribnici“ blagovolila je tukajšnji revni šolski mladini podeliti 15 gl., za koje se podpisana v imenu šolske mladine prav iskreno zahvaljujeta.

Loški potok, dne 3. junija 1892.

Jakob Kordiš, Frančišek Golmajer,
predsednik kraj. šol. sveta. šolski voditelj.

Tujci:

8. junija.

Pri **Mali**: Weiss, Stan, Kümerer, Wagner z Dunaja. — Bukovar, Buchta iz Kočevja. — Gliha, Hribar iz Rudolfovega. — Sele iz Bistrice. — Pleše z Gorenjskega. — Palna, Hočevar iz Trsta.

Pri **Stonu**: Korošič, Krelja, pl. Geramb iz Trsta. — Knoll, Braisach z Dunaja. — Gross iz Zagorja. — Kessler s Krškega. — Skopek iz Prage. — Pirc z Gorenjskega.

Umrli so v Ljubljani:

5. junija: Augusta Suppan, zasobnica, 56 let, Frančiškanske ulice št. 12, caries.

6. junija: Avgusta Golser, hči nadzorovatelja delavčev, 13 let, Marije Terezije cesta v Kolizeji št. — otrpnenje možgan.

7. junija: Marija Conžek, gostilničarjeva hči, 1¹/₂ leta, Marijin št. 3, božjast.

V deželni bolnici:

6. junija: Johana Komlar, delavčeva hči, 7 dni, oslabljenje.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 20	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 80	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno	2
Oves,	2 77	Mleko, liter	10
Ajda,	5 80	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 23	Telečje	54
Koruzna,	4 60	Svinjsko	64
Krompir,	3 30	Koštrunovo	40
Leča,	11	Pišanec	55
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo,	86	Slama,	2 20
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. junija	7. zjutraj	733.4 mm.	13.6° C	sl. jzh.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	734.6 mm.	17.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.5 mm.	13.2° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 14.7°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. junija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.75	95.70
Srebrna renta	95.40	95.35
Zlata renta	112.75	112.75
5% marcna renta	100.85	100.90
Akcije narodne banke	994.—	992.—
Kreditne akcije	320.25	319.50
London	119.40	119.45
Srebro	—	—
Napol.	9.49 ¹ / ₂	9.49 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.52 ¹ / ₂	58.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	141 gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	110	45
Ogerska papirna renta 5%	100	85
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gl.	189
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	238	—

Učenec

vsprejme se takoj v neko tukajšnjo kavarno.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (670)

Trava na vrtu

za trojno košnjo na prodajo v hiši št. 16 v Gradišču.

(652—3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Spreten dacar

z dobrimi spričevali, želi premeniti svoje službo. Uloži kavicjo do 200 gl. — Naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (672—1)

Šivalni stroj

(Manchester) (666—2)

za čevljarje, v prav dobrem stanu, prodaja A. Rus, trgovec v Šmartinu pri Litiji.

V gostilnici „Pri raku“

na Krakovskem nasipu

se dobivajo vsak dan

sveže ribe in raki

kakor tudi gorka in mrzla jedila, izvrstno dolensko, hrvatsko in štajersko vino ter dobro pivo.

Za obilni obisk se uljudno priporoča

Ivana Kovač

(644—3)

gostilničarica,

COGNAC

star, pristen, Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočajo kot sredstvo, ki posebno krepča slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica ²/₁₀ litra 1 gl. 75 kr.; velika steklenica ⁴/₁₀ litra 3 gl.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—2)

Štajerska deželna Rogaška kiselina.

Tempeljska in Styrijska slatina.

Sveža polnitev v novozgrajenem polnilnem rovu od neposrednega detoka iz vreca. c (478—2)

Te glavberjevosalne kiseline, katera ni samo izborna sredstvo proti boleznim prebavnih organov, nego tudi jako prijetna hladilna pijača, ni zamenjati z drugimi kiselini, katere se prodajajo pod imenom „Rogaške“.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerju vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu.

Samo še tri dni je videti!

Telegram:

Največja in najmočnejša orjakinja, ki se je dozaj kazala

MISS ZEPHORA.

Dalje dražestna

MISS ALINA

17 letna, popolnoma transparentna dama, največje čudo nove dobe. (671)

Dama ima tudi dar, da vse ugane.

Videti vsak dan od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer v Ljubljani, „pod Trauco“ št. 1. v prodajalnici na vogalu.

Vstopnina: I. prostor 20 kr., II. prostor 10 kr.

RADINGJSKA

natron-litijonova

SLATINA.

Izborna sredstvo zoper protin in bolezni na mehurju. — Osveževalna pijača, odlikujoča se po tem, da ima v sebi jako mnogo ogljikove kiseline. — Ceniki se dobé povsod, kjer imajo to slatino na prodaj, pošilja je pa tudi ravnateljstvo zdravnišča

Radinj na Štajerskem.

(379—7)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

! Razprodaja !

Pozor!

! Najnižje cene !

Pozor!

! Razprodaja !

Pozor!

! Najnižje cene !

! Razprodaja !

Pozor!

! Razprodaja !

modrobelo posteklene plošče-
vinaste kuhinjske posode
pri
Andr. Druškovič-u
trgovina z železjem
v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in
kuhinjsko orodje po najnižji ceni. —
S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem,
gostilničarjem, predstojništvom bol-
nic itd. najboljša prilika, svoje hišno
in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti
ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za
novo gospodarstvo sestav-
ljeno hišno potrebšćino iz železa od
gl. 15.— do gl. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno
izvršé. (54—42)

! Razprodaja !

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.